

tæretatens Politik og med det andet i Partipolitikken, og i Kraft af denne Sammenblanding af Militærpolitiker og Partipolitiker bliver Samvittigheden tilpas elastisk. Gennem denne Dobbeltstilling bliver det ærede Medlem altsaa saa tilpas elastisk, at han baade som Venstremand og som Militær kan anbefale det foreliggende Militærforlig. Det er ikke noget ukendt, jeg har set det før, og vi vil sikkert ogsaa i Fremtiden blive Vidne til noget saadant. Naar det ærede Medlem saa kom ind paa at tale om Lønningerne og sagde, at det forekom ham, at man skulde gaa til ganske andre Lønninger eller i alt Fald lempe paa de Lønninger, som her er foreslaaet, maa jeg sige til det ærede Medlem, at de Udtalelser, han her fremsatte, var rene Fagforeningskrav, i Virkeligheden ikke noget som helst andet. Naar det ærede Medlem ønsker, at en Kaptajn, hvis Slutløn er 6 240 Kr., skal have Lov til at gaa af, naar han er 52 Aar, og oppebære fuld Pension paa Grundlag af denne Slutløn, saa beder jeg det ærede Medlem som Venstremand tænke paa, hvilken Stilling Partiet Venstre har taget overfor de alderdomsunderstøttede, idet man bestemmer, at de gamle skal have en Understøttelse paa nogle faa Hundrede Kroner — ikke naar de er 60 Aar, men først naar de er 65. Jeg ved ikke, hvorledes det ærede Medlem vil forklare sin Stilling overfor det af ham nævnte Eksempel og sin Stilling overfor de gamle, der skal oppebære Aldersrente. Jeg kan ikke heri se nogen Konsekvens; det forekommer mig, at det ærede Medlem her er saa inkonsekvent, som man overhovedet kan være. Det ærede Medlem mener altsaa, at det vilde være rimeligt, om f. Eks. en Oberst, som er 60 Aar, og som har en Slutløn paa 9 000 Kr., gik af ved den Alder; men naar vi sætter dette i Relation til de Bestemmelser, man har vedtaget angaaende de alderdomsunderstøttede, begriber jeg ikke, at det ærede Medlem kan fremføre saadanne Betragtninger.

Maa jeg til Slut sige, at naar vi for vort Vedkommende er saa stærkt imod disse Forslag, er det ikke alene ud fra en rent saglig Bedømmelse af Forholdene, men ogsaa som Følge af den finansielle Tilstand, hvori vi befinder os. Jeg fremhævede i Gaar, hvorledes Forholdene laa. Jeg kan ikke se rettere end, at det er ganske urimeligt i dette Øjeblik at gaa til Vedtagelse af disse Forslag. Jeg havde ikke

i Gaar Ordlyden af den højtærede Statsministers Udtalelser ved tredje Behandling af Militærlovforslagene ved den afsluttende Debat i Folketinget. Efter at have redegjort for, hvordan Forholdene laa i 1909, sagde den højtærede Statsminister i sin sidste Replik følgende: „Nu er Forholdet et ganske andet. Europa er dødtræt, udmattet efter den frygtelige Verdenskrig, og der er, tror jeg, ikke Udsigt til, at det Skuespil, vi har gennemlevet, vil gentage sig i nogen for os overskuelig Fremtid. Og overalt i Landene, ikke blot i Danmark, men selv i de store Lande og i de Lande, der var neutrale under Krigen, raader der en bestemt Følelse af, at den økonomisk ødelagte Verdensdel trænger til Lettelse, ikke mindst paa det militære Omraade“. Man maatte i Henhold til disse Udtalelser tro, at den højtærede Statsministers Konklusion vilde blive: Naar Stillingen er saaledes, er det meningsløst i Øjeblikket at vedtage en Militærordning, som koster Landet over 50 Mill. Kr. om Aaret. Det er ud fra disse Betragtninger, som har fundet Udtryk ved den højtærede Statsministers Udtalelser, og ud fra de finansielle Forhold, hvorunder vi for Tiden lever — hvor man, som jeg sagde i Gaar, har Underskud efter Underskud paa Statsregnskaberne og har det ene Statslaan efter det andet, og hvor man stadig leder efter Skatteobjekter —, det er ud fra dette, jeg endnu en Gang anbefaler at stemme imod de foreliggende Forslag.

Piper: Jeg havde ikke tænkt at tage Ordet mere under denne Sags Behandling. Jeg skønnede ikke rettere, end at Sagen i og for sig var uddebatteret; men det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Veistrup) holdt jo en længere Tale. Der er et Udtryk, som man bruger blandt Søfolk, og som lyder: „Han spandt en Ende“. I den „Ende“, som den ærede sidste Taler spandt, var ogsaa et Stykke om det konservative Folkeparti. Det ærede Medlem synes at gøre sig mange Sorger angaaende vort Partis Fremtid (Veistrup: Hør!). Det ærede Medlem siger Hør! Det vidner om fornyet Deltagelse. Jeg kan berolige det ærede Medlem med, at han skal ikke sørge. Det ærede Medlem, som talte for Socialdemokraterne, det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen), kan ogsaa være ganske rolig, der er ikke noget særligt for mig at varetage i den Retning, alt gaar sin rolige Gang; der er ikke